

Nauicula siue Speculū fatuorū

Prestitissimi sacraz literarū doctozis **J**oannis **B**eyler **K**ey
Sersbergij: concionatozis **A**rgētineñ. in sermones iuxta tur
marum seriem diuisa: suis figuris iam insignita: a **J**acobo
Chero diligenter collecta.

Compendiosa vite eiusdem descriptio/per
Beatum **R**henanum **S**elestatinum.

Ad Marragoniam.

Jac. Otteri Sermones inter phibitos habenti

Reuerendo in Christo patri ac dño / dño Ioanni wydel ex Gerlach fratrũ ordinis bti Bñdicti in schuterana eremo cōmorantiũ / abbati dignissimo / Iacobus Otherus humilimi cordis obediẽtiã.

Non immemor eius (pater amplissime) qua nunq̃ reuerenda paternitas tua cessat indignũ pulsare clientẽ adhortationis saluberrime: diuturnã tantipatris expectatiõẽ lōgius tenẽdã iniquũ ducẽs: suspenso iãdudũ animo stuidui utiq̃ gratò rñdere labore. Subiens igit̃ (eo fateor incōsultius q̃ minus idoneus) huiusce puincie sarcinã opusculũ trado: varijs doctrinis copiosum nõ iniustũ arbitratus peritiõẽ iudicio diuulgandũ: qđ multis credit̃ cuiuscũq̃ cōditionis pfuturũ. summoq̃ studio ne pereat obseruandũ: qđ multo labore cōstat acquisitũ. Est aut̃ quod offero Nauicula fatuor̃: eo prudẽtissimẽ ab authore suo primo: nõ decorata. Nõ sapiẽtib⁹ hui⁹ mũdi quib⁹ dñs a dño: Cōprehendã sapiẽtes in astutia eor̃ (qm̃ eor̃ vanas nouit cogitationes) Nõ his inquã qui sapiẽtiã dei stultitiã reputant: sed fatuis quib⁹ mũdi falsitas diuino lustrati lumine claret: ad legendũ tradita. q̃ vel p̃eritar̃ fatuatũ memores: ad ear̃ crebrã excitẽt detestationẽ: vel saluberrima illi⁹ monita p̃dicãdo ex sapiẽtissimis mũdi sibi siles fatuos lucrent & gignant. Idq̃ apli volũtes crebro: Si qs in hoc seculo sapiẽs esse vult stultus fiat: vt sit sapiẽs. mũdi sapiẽtia penitus exarata summa q̃ fin deũ est corda studeãt fecũ dare terrena. Qđ sũme obseruãs doctor nr̃: salutis aĩar̃ cupidissimus: p̃fati opusculi authore nõ iatissimũ virũ vñdecũq̃ doctissimũ Sebastianũ Brãdt: post lōgã tãti ingenij admirationẽ peritissimo cuiq̃ docuit imitãdũ: quẽ & ip̃e nõ falsa opinione ductus imitari veritus est minime. Nõ igit̃ ab re cẽleo p̃stãtissime pater & christi ouĩũ obseruator sincerissime: si tantũ virũ imitã opus oĩm generũ hoĩb⁹ necessariũ & vtile viroꝝ integerrimus doctor nr̃ p̃dicabile reddidit. Id ego licet min⁹ ornate: sed studiose: sed ordinate: sed integre: quantũ iugenioli ruditas p̃mittebat cōpilatũ: tuq̃ cōstituerã reuerẽdẽ paternitati dedicandũ: nõ tãloptatis cupiẽs satisfacere monitis: q̃ opusculo delectissimũ pficere tutorẽ. Siquidẽ tãto patre cũ suis laborẽ nostrũ approbante: neminẽ cōfidimus obloquutor̃ formidandũ. Quis em̃ spiritalia tãtis viris ac talibus visa cōmẽdanda temere impugnare p̃sumeret? Nemo sane: nisi gustu carnalib⁹ infecto ligatus diuinor̃ nil prorsus sapere valeat. Superst itaq̃ pater amplissime: vt humilẽ humilia p̃stantẽ subditũ integritas tua defendendũ tuendũve suscipiat: quẽ si rectũ quid dignũve publicatiõe edidisse fatebit̃: labori in posterũ potioribus impendendi calcar p̃stabit op̃ratum. At si (quod verisimilius arbitror) temere videbit̃ opus aggressum: atq̃ tãti pōleris moles puerilib⁹ humeris incōsulte suscepta: paternẽ me cor̃reptioni emẽdationive prōptissime debebo submittere: vtpote certus de p̃ssimo infiliũ affectu paternitatis tuẽ p̃stantissime: cui me totũ trado: atq̃ p̃petuo tuendũ deuotissime cōmitto. Ex Argeñ. iij. idus Februarij. Anno dñi. M. D. X.

